

CENTRE EXCURSIONISTA DE VILA-REAL

Butlletí informatiu número 59

Tardor 2016

Butlletí informatiu del Centre Excursionista de Vila-real

Número 59
Tardor 2016
Dipòsit legal: CS-157/99

Edita:

Centre Excursionista de Vila-real, entitat membre de la Federació Territorial Valenciana de Muntanyisme i de la Federació Espanyola de Muntanyisme

CIF:

G-12047718

Seu social:

Plaça de la Vila
Edifici de la Caixa Rural
4t pis
12540 Vila-real
(la Plana Baixa)

Contacte:

Telèfon 636-243-910
Correu: apartat 408
www.cevila-real.com
revistacevr@gmail.com

Col·laboren

en aquesta edició:

Miquel Àngel Serols
Pilar Bosquet
Cristina García
Carmen Marco
Pepa Ruiz
Josep Maria Vilanova
Amparo Alcaraz

Fotos:

Cedides per socis del Centre Excursionista de Vila-real

Traducció i correcció:

Regidoria de Normalització Lingüística de l'Ajuntament de Vila-real

Portada:

Miquel Àngel Serols

Imprimeix: Vilgraf, SA

Imprés: en paper reciclat

SALUTACIÓ

S'ha acabat l'estiu, el descans oficial del Centre, encara que quasi tots haurem fet alguna eixida per terres on fa menys calor que ací. Després d'aquests mesos de calor, us recordem que ja tenim la programació per al que queda d'aquest any i volem animar-vos a participar a tots/es els socis i les sòcies en aquelles eixides que siguen del vostre gust. Esperem haver-les encertat i que en siguen moltes més.

Programem marxes i no curses, fem marxas i anem sempre com a senderistes, no som corredors. Mai hem programat cap cursa on es controle el temps ni es done a ningú res com a guanyador. Tots junts eixim i arribem tots junts.

Per a cada eixida hem de tenir present que anem a gaudir, a deixar-nos portar pel guia, al qual mai es pot avançar, i a gaudir del paisatge, de la companyia, de la conversa o de vegades del silenci que acompanya les pujades o aquells llocs tan especials que cal respectar fins a l'extrem de no contaminar-los acústicament.

Normativa de l'ús del WhatsApp

Per tal que tots ens acostumem a fer un ús adequat del WhastApp.

A causa de l'ús inadequat que s'ha acabat fent del WhastApp del grup, la Junta Directiva del CERVR creu oportú establir les normes següents:

El WhastApp del grup és el mitjà a través del qual es comunica una informació àgil i fluida entre la Junta Directiva, els organitzadors de les eixides i tots els socis, per tant: NO S'HA D'UTILITZAR PER A PUBLICAR FOTOS ni personals ni de paisatges ni de grups.

NO S'HA D'UTILITZAR PER A PUBLICAR COMENTARIS PERSONALS.

Únicament s'utilitzarà per a donar informació i atendre consultes al voltant de les activitats del CENTRE.

Aquelles persones que no complequen aquestes normes seran advertides i, en cas de reincidència, seran donades de baixa del grup.

En les eixides de més d'un dia, es procurarà fer un grup amb les persones que hi participen, en aquest grup és podran compartir fotos i fer comentaris adequats.

També cal puntualitzar l'horari, fins a les 22.00 hores.

També volem recordar-vos que tenim un grup de correu per a compartir fotos. Totes les fotos que es comparteixen per WhastApp queden enregistrades en la memòria del mòbil de cadascú i la saturen.

Mitjançant l'aplicació DRIVE, que tots tenim en el mòbil o te la pots baixar o en Internet es poden veure les fotos i només baixar-te les que interessin. Si algú està interessat/ada i no esta inclòs que ho diga i serà integrat en el grup. Es fàcil d'utilitzar.

Gràcies a totes i a tots!!

Cristina

Col·labora:

**Conselleria d'Educació, Cultura i Esport
de la Generalitat Valenciana.**

UN ANY MÉS

Un any més s'ha fet la pujada, aquesta, la nostra, la que va provocar el naixement d'aquest centre ple de gent i de ganes de fer coses.

I ja van 19 de pujades "Sant Pasqual-Sant Joan", en les quals sempre ens queixem que fa calor i que hi haurà altres dates per a fer-la.

És la veritat. La calor és la nostra companya més forta, perquè quilòmetres n'hi ha, desnivell també, però aquesta eixida té, a diferència d'altres, unes temperatures amb les quals el cos no respon tal i com l'has estat acostumat al llarg de tot l'hivern, com has pactat amb ell en tantes altres marxes.

Sempre el respir és l'organització on, de tant en tant, apareixen Juan, Pascual i Vicent amb els cotxes portant l'aigua fresca i la fruita.

I l'esmorzar amb café al parany de Joan i Conchita?

I els dinars amb els cuiners Pepe, Josep Maria, Regi i Cecília, que arriben sempre per davant de la nostra marxa?

Què està més bona la fideuada allà al poliesportiu de Costur amb taula, cadira i estovalles o la samfaina al mas de la Lloma, on Lluís tots els anys ens obri el seu mas?

Costa esforç per part de les persones que l'organitzen: samarretes, disseny, cartells, cotxes, localitzar el personal, a més de diners

per a cobrir totes les despeses que genera i que evidentment no es cobreixen totalment amb les quotes d'inscripció.

Doncs malgrat això, que és de 10, quan s'acaba recorde la calor i dic que ja l'he feta moltes vegades i ja no la tornaré a fer més.

En aquesta última pujada, el primer dia vam passar molta calor mentre pujàvem després de la rambla, l'últim tram ja cap a Costur. Anava la filera trencada esperant, esperant

a veure com ens reagrupàvem, cosa que no va estar possible. Però el segon dia, el vent, sota la invocació de sant Anselm, ens va ajudar molt. Bufava una fresqueta suau que ens ho feia més fàcil. També va

ajudar el ritme que va marcar el guia, José Pascual, ritme pacient però constant per a pujar tots sense que es trencara la filera, malgrat que algú anara mirant-se el rellotge i pensant que ens constava molt. Si pugem tots en bloc sense que es trenque la marxa, al final guanyem; perquè no cal esperar ningú.

Després d'uns quants anys agraisc el fet d'haver sigut capaç de tornar-la a fer i torne a pensar: per què no ens plantegem seriosament fer aquesta pujada un mes abans en el calendari?

Bé, això és el que dic tots els anys mentre vaig caminat, però enguany l'he tornada a fer i segurament la propera també la faré.

Pilar Bosquet

Ajuntament de Vila-real

Normalització Lingüística

3R CONGRÉS DE MUNTANYA DE VILA-REAL

Els passats 8, 10 i 12 de febrer es va celebrar a la sala d'actes de la Caixa Rural el 3r Congrés de Muntanya de Vila-real, organitzat pel Club de Muntanya, el Club Espeleològic i el Centre Excursionista tots tres de Vila-real.

Amb aquest Congrés, i dintre d'un ambient de cordialitat i germanor dels tres centres, es pretenen difondre les diferents activitats esportives que es desenvolupen al voltant de la muntanya, és per això que cadascun dels organitzadors presenta un ponent que realitza una xarrada al voltant de la seua tasca. A més dels ponents es realitzaren uns tallers, també relacionats amb la muntanya, i que enguany han estat sobre com traure profit al 8 (utensili utilitzat en escalada i espeleologia), orientació a la muntanya i primers auxilis a la muntanya.

Enguany el Centre Excursionista ha presentat Pedro Gozalbo; el Club Espeleològic, Urko Carmona, i el Club de Muntanya, Cecilia Buil.

PEDRO GOZALBO HERRERO*

És una persona enamorada de les Useres, gran coneixedor de la peregrinació del poble de les Useres al santuari de Sant Joan de Penyagolosa i molt conegut a l'Alcalatén per la seua vinculació a moviments socials i culturals de la comarca. Va ser un dels impulsors per a sol·licitar a la Generalitat Valenciana la declaració de Monument Natural per al camí dels Pelegrins de les Useres. La qual cosa va ocórrer el 13 d'abril de 2007.

Va venir a parlar-nos d'aquest camí que tantes vegades a trossos o tot sencer hem recorregut els socis del Centre Excursionista. També del significat, del sentiment i de la importància que té el pelegrinatge a Sant Joan per al poble de les Useres.

Ens va plantejar una teoria interessant, que en la peregrinació es troben les tres religions que han estat presents en les nostres terres, la jueva, la cristiana i la musulmana. I que gràcies a la convivència de les tres cultures ha estat possible la figura dels pelegrins de les Useres i la simbologia que perdura fins als nostres dies.

URKO CARMONA

Documental biogràfic de la vida i evolució d'un escalador que després de sofrir un greu accident de trànsit, no perd les ganes de seguir lluitant pels seus somnis.

Urko, climbing the present és un documental sobre la vida i la personalitat d'Urko Carmona, campió del món de *paraclimbing*.

Durant dos anys van estar gravant la vida d'aquest jove escalador, que va perdre una cama en un accident de trànsit amb només 15 anys d'edat. Un gran història d'excel·lència, amistat i la força que ens demostra la seua filosofia de la vida. El seu dia a dia, dels reptes i les preocupacions, la connexió amb la natura, l'hinduisme... La vida d'un campió mundial que viu a les muntanyes amb una furgoneta.

CECILIA BUIL

Alpinista professional, una de les millors del món, col·laboradora habitual de *Al filo de lo imposible*.

"Vivir en vertical, aperturas extremas en roca y hielo"

Ens va presentar diferents projeccions. Una d'elles de la primera escalada de pedra volada a Mèxic, on van poder estar 14 dies penjats en la paret. Les altres projeccions sobre diferents obertures de vies en gel a Xile, Turquia i Sud-àfrica formen part del projecte "HU-ELLAS ON ICE" on proposa obrir una via d'escalada en cadascun dels continents.

Tots tres, juntament amb els tallers, van respondre a les expectatives generades que van oferir noves sensacions vers la muntanya, anècdotes de les seues diferents experiències i consells que sempre es poden aprofitar en cada excursió o aventura. El públic assistent va poder formular preguntes als ponents per a poder satisfer els seus interrogants i van quedar clarament contents d'aquest 3r Congrés i a més alguns van poder gaudir de regals que es van sortejar durant els tres dies en acabar les jornades.

3R CONGRÉS DE MUNTANYA DE VILA-REAL

També volem agrair als patrocinadors (Ajuntament de Vila-real) i a les entitats col·laboradores (Caixa Rural, Serac, Meridiano 0, Per Senda i a les federacions de muntanya i escalada de la CV i la d'espeleologia de la CV) el seu esforç per poder portar endavant aquestes jornades.

Ja esperem la data per a l'any que ve del 4t Congrés de Muntanya de Vila-real.

Signat:

Centre Excursionista de Vila-real

Club Espeleològic de Vila-real

Club de Muntanya de Vila-real

3r Congrés de MUNTANYA de Vila-real

DILLUNS 8 DE FEBRER

TALLER:

18.00 h **Gestió tècnica del 8. Davallador i altres usos**

XARRADA:

19.30 h **Pedro Gozalbo "El monument natural del camí dels pelegrins: el camí de l'acord"**

DIMECRES 10 DE FEBRER

TALLER:

18.00 h **Taller d'orientació: Arturo Rodríguez-Fernando Blázquez - ADCON**

XARRADA:

19.30 h **Urko Carmona "Urko, escalando el presente"**

DIVENDRES 12 DE FEBRER

TALLER:

18.00 h **Primers auxilis en muntanya**

XARRADA:

19.30 h **Cecilia Buil "Vivir en vertical"**

LLOC: SALA D'ACTES DE LA CAIXA RURAL

ORGANITZEN

COL·LABOREN

PATROCINA

Ajuntament
de Vila-real

VILA-REAL
CIUTAT de FESTIVALS
CONGRESSOS I
ESEDVENIMENTS

FEDERACIÓ D'ESPELEOLOGIA
DE LA COMUNITAT VALENCIANA

UN ANY MÉS HEM VENÇUT EL GEGANT DE PEDRA

Els dies 28 i 29 de maig d'aquest any, el Centre Excursionista de Vila-real va fer la XIX Pujada a peu de Sant Pasqual a Sant Joan de Penyagolosa.

Un bon batalló de guerrers i guerreres amb molta força i més ganes, un any més, vam mamprendre l'emblemàtica peregrinació cap al Gegant de Pedra.

Vam eixir el dissabte a les 7.30 h des de Sant Pasqual, a les dues hores ja estàvem esmorzant al parany de Joan i Conxita... agafant forces per a travessar la rambla de la Viuda. Allí al parany, amb la panxa plena i la gola banyada de vi, el tema logístic va començar la seua missió..., els cuiners cap a Costur a fer el dinar i la granera al primer punt d'abastiment... al pantà de Maria Cristina.

Arribaven al pantà uns guerrers molt acolorats... massa calor per dins d'aquell canyó, que et fons per fora i et cous per dins... vam rebre uns guerrers esgotats, cansats... però allí estàvem nosaltres satisfent-los amb fruita, aigua i líquids frescs... capritxos de déus per a ells..., per a elles.

En arribar al mas de Flors, els nostres grans es mereixien açò i més... cada glop d'aigua, cada peça de fruita, era un do diví per a cadascun d'ells... per a cadascuna d'elles.

Havien de reposar forces, un esforç més i ho havien aconseguit... Va ser un dia molt calorós, pesat diria jo... i segur dirien ells i elles també, 30 km a 30 graus... uff !! L'infern no deu ser tan llarg...!!

A Costur, els esperava una fideuada

Servei integral de l'automòbil

- Pintura
- Xapa
- Mecànica

Cronista Traver, 29 · Vila-real · 964 52 06 20

TORREHERMOSA, 23
TELS. 964 53 45 37
964 03 31 62
12540 VILA-REAL (CS)

UN ANY MÉS HEM VENÇUT EL GEGANT DE PEDRA

impressionant, espectacular, magnífica, exemplar, divina, sobrenatural... menjar de déus.

Eren més de les quatre de la vesprada, allí els déus van descansar... Descansar per agafar forces i demà continuar.

No puc contar més de la marxa del primer dia, si de cas puc imaginar... Aquesta vegada jo era una bruixa, anava en el cotxe granera, encara tenia una ala atrofiada, vaig comprovar que amb una granera i una ala podia volar. Per a no ensopegar, a poc a poc em vaig llançar a volar... els veia des de dalt solcar per sendes i camins, sempre vigilant que el gegant no els tombara abans.

El segon dia, a les 7 del matí, com a bons guerrers i guerreres, ja estaven caminant de Costur a Sant Joan, 35 km els esperaven.

La granera va moure cap als punts d'abastiment i els cuiners al mas de la Lloma per a cuinar, a poc a poc, una samfaina delicatessen, d'aquelles de xuclar-se els dits de les mans i xuclar-se també després els dels peus... ben alimentats per a poder vèncer Goliat.

Jo, clar, també m'alimentava per si en l'últim moment havia d'empentar i així poder guanyar... els esperava Marinet, si ho aconseguien estava tot fet.

Nosaltres, en els carros d'abastiment, els esperàrem al Pla de la Creu... Els vam veure arribar esplèndids, satisfets... satisfets perquè una vegada més havien vençut Goliat.

Allí, al Pla de la Creu, vaig traure una altra volta la granera i junts amb tots ells i elles a Sant Joan vam arribar.

Estiraments, berenar... una altra volta a menjar!!

En tornar ja no em feia falta la granera... havia vençut una gran batalla. Vam tornar tots els guerrers i guerreres en el bus... vull dir, en la nau de Manuel. Escoltant Sabina pots vèncer Goliat i a qui vinga... quantes coses sap Sabina. Sabina sap que, un any més, el Centre Excursionista de Vila-real ha vençut Goliat.

Gràcies a Joan i Conxita pel seu esmorzar tan càlid i familiar... als cuiners Pepe Cano, Regina, Josep Maria i Cecília. A la granera Juan Marmaneu, Pepe i Vicent Andreu. A Gloria, la guia. A la gran ajuda i el suport de Cristina, José Montilla, Joan Batalla, Jesús Vicent. Gràcies també a aquella gent que amb el seu treball fa possible que en el Centre isca tot bé.

Carmen Marco

EL MEU CAMÍ 2016

Un any més, seguint la tradició iniciada el 2004, he tornat a fer el camí. Però enguany ha sigut diferent, ja que, mentre que en anys anteriors hi hem anat dues persones, o quatre com a màxim, ara hem sigut un bon grapat d'amics. Tants que fins i tot algun pelegrí que trobàvem pel camí ens anomenava afectuosament la tropa.

Una altra novetat és que aquesta volta hem dedicat el nostre camí a una causa solidària: hem col·laborat amb Aspanion, l'Associació de Pares de Xiquets amb Càncer, amb el repartiment de les fletxes elaborades per la

nostra amiga Amparo Alcaraz i les manetes que ens ha fet arribar Mocho. Pense que això ha engrandit i dignificat el nostre esforç. Ha resultat agradablement sorprenent veure com la gent respon davant d'un problema que, per desgràcia, ens afecta a tots.

Passe a relatar-vos, a grans trets, el nostre pelegrinatge. Vam eixir el dia 13 d'agost des de la plaça del Llauredor, amb la bona notícia que a Ponferrada dos amics pelegrins més, Frank i Maria, s'unirien al nostre grup, tot i que ells no venien a caminar, sinó a donar suport a la iniciativa. Han sigut dos persones fonamentals en el dia a dia. Després de tot el dia de viatge i ja tots junts, a les 19 h arribarem a la plaça de l'Obradoiro. Allí vam repartir les fletxes i les manetes a canvi de la voluntat i ens vam fotografiar, amb el famós marc d'Amparo, amb tot aquell que va voler col·laborar. Després, sopar i descans a Santiago.

El diumenge 14, vam emprendre la marxa des de l'Obradoiro fins a Negreira. Van ser 21 quilòmetres portats amb molta alegria i amb l'energia de la primera etapa. A les 13.30 hores, ja estàvem a Negreira, on vam dinar i Frank va col·laborar amb els xofers per a deixar els cotxes a Muxía fins al final del nostre viatge.

L'etapa del dilluns 15, amb els 34 km de Negreira a Olveiroa, fou la més llarga. Com que tots estàvem conscienciats de la duresa de l'etapa, vam començar a caminar a les 6 del matí. Va ser una etapa preciosa, que vam animar i amenitzar amb cançons d'allò més variades, la qual cosa va fer que ens resultara molt més curta i el pas fóra ben viu. Un dia per al record. Vull fer una menció especial a la

Ramiro Flor Piñón

C/ San Joaquín, 10
12540 Vila-real
Tel. 964 53 81 95
Móvil: 619 27 36 24
www.bodegavila.com
ramiro@bodegavila.com

ARMERIA
Raúl

Tel.: 964 522126 • Fax: 964 530147
Plaza San Pascual, 7 • 12540 Vila-real (Castellón)

UNIFORMIDAD A MEDIDA

- > Policías
- > Empresas
- > Seguridad

TALLER DE REPARACIONES

Servicio técnico

- > Beretta
- > Benelli
- > Breda

armeriarauls@ono.com

EL MEU CAMÍ 2016

inestimable ajuda de Maria i Frank aquell dia, ja que en aquesta llarga etapa la parada per al dinar no coincidía amb cap població que disposara de serveis i ells van aparéixer amb unes delicioses empanades, fruita, i aigua fresca. Hurra per ells.

Després de la duresa del dia anterior, la tercera etapa, Olveiroa-Cee, va ser bufar i fer ampolles. I, una vegada més, cantar. 20 quilòmetres de companyonia i rialles. Va ser especial arribar a la costa atlàntica i coincidir amb les festes de Cee, on vam assaborir el polp i compartírem un sopar casolà en un dels apartaments on estàvem allotjats.

Durant la nit, l'oratge es va complicar i es van complir les previsions de pluja. Això va fer que quedàrem a les 8 del matí per a emprendre la quarta etapa, la que ens portaria de Cee a Fisterra. Va ser una idea encertada: poguérem sortir sense pluja i el cel ens va donar una treva fins a l'hora d'esmorzar. L'aigua que havia de caure per sort ho va fer mentre estàvem a l'aixopluc del bar. Ja amb el cel clar, continuarem el camí fins a Fisterra, des d'on visitarem el cap i ens férem la foto de rigor. A la vesprada tard el grup es va dividir: els futbolers es van quedar a veure el partit del Villarreal i la resta anàrem a veure la posta de sol a la platja de Mar de Fóra, que ens va deixar sense paraules.

Havíem arribat a la cinquena i última etapa que faríem a peu: els 29 quilòmetres de Fisterra a Muxía, que nosaltres vam allargar per la bellesa del paisatge que ens envoltava. La marxa que portàvem, gràcies al fet que Manolo Rodríguez marcava el pas amb ritme militar, feia que els pelegrins que trobàvem es meravellaren per la velocitat i l'harmonia del grup. Com cada dia, vam rebre la col·laboració d'altres pelegrins per a la causa solidària. Cal destacar la bellesa salvatge de Muxía. Fins ací el nostre camí a peu. Allí ja teníem els cotxes; contents i satisfets amb l'experiència, tornàrem a Santiago i

ens vam allotjar a l'Hospedería San Martín Pinario, un edifici preciós, que val la pena visitar. Tocava sopar i descansar per a eixir a l'endemà cap a Lleó.

El divendres 19, com ja he dit, ens dirigírem a Lleó, amb parada obligada en un punt emblemàtic del camí francès, A Casa Verde, on deixàrem dues samarretes del Centre Excursionista de Vila-real. Tant Sonia, la propietària, com els pelegrins que feien parada allí van ser generosos amb la nostra causa solidària. A Lleó, després d'allotjar-nos, ens vam mudar per sortir a visitar la ciutat i fer una ruta gastronòmica pel Barrio Húmedo. Vam donar per acabat el dia, i alhora el camí, a l'agradable plaça del Grano.

Com a conclusió, vull donar les gràcies a Modesto i Andrea, que ens han fet el viatge en cotxe amé i agradable; a Carmen i Manolo, per la música i el ritme; a José Manuel i Natalia, per tot el que m'han fet riure; a Cristina i José, per ser sempre tan solidaris; a Manolo i Marisa, que són tot un descobriment; a Joan i Pilar, amb els quals és un plaer anar sempre a tots els llocs; a Juanjo i Amparo, per la seua energia; i en general a tot el grup, el que dic per a uns és aplicable a tots el altres, perquè sou la millor gent que em podria haver imaginat per a compartir aquesta experiència. Com solc dir, no és que us portaria a tots a casa, és que ja us tinc a casa, i açò va també per altres membres del Centre que no han vingut però amb els quals aniria a la fi del món. L'any que ve, més.

Pepa Ruiz

LA NOSTRA GENT

Picos del Infierno,
Els Marmolaors

Mirador de Juan León,
Ángel Serrano

Refugi Arrémouli,
Els Marmolaors

Ordesa, Faixa de les Flors,
José i Cristina

LA NOSTRA GENT

**Cap a la Font d'en Torres,
Morella,
Els Desorientats**

**Fisterra,
Carmen i Manolo**

**Els Estrets del Parrissal, Beseit
Els Desorientats**

FOTOS DE LES EXCURSIONS

Excursió a Javalambre, 1 maig

Refugi de Fonferrera pujant al Negrell, 7 maig

Refugi de Fonferrera (la Font Freda), 8 maig

XIX Pujada Sant Pascual-Sant Joan de Penyagolosa, 28 i 29 maig

FOTOS DE LES EXCURSIONS

Port Mingalvo-Linares de Mora, 5 juny

Port Mingalvo-Linares de Mora, 5 juny

Excursió a Pirineos, 24, 25 i 26 juny

Excursió a Pirineos, 24, 25 i 26 juny

Serra d'Irta, 3 juliol

Serra d'Irta, 3 juliol

LA NOSTRA GENT

Penyal de la Horadada al Cerro de la Matea,
Eugenia Serrano

Passadissos de Paiva, Espiunca Areinho, Portugal,
Estela i Pepe

Passadissos de Paiva, Espiunca Areinho, Portugal,
Estela i Pepe

Benicàssim des del Desert de les Palmes,
Sisi i Chelo

LA NOSTRA GENT

Pujada a Treviso,
Gloria i J. Pasqual

Pujada a Treviso,
Gloria i J. Pasqual

GR-11

DIA DE LA MUNTANYA NETA

LÍNIA ELÈCTRICA DE MOLT ALTA TENSIÓ LA PLANA-MORELLA (MAT)

Les línies de molt alta tensió o autopistes elèctriques no són línies de distribució d'energia per a donar servei a llars i empreses. Són línies per al transport d'electricitat a grans distàncies, per a vendre els excedents d'electricitat i connectar els mercats elèctrics europeus entre si i amb el nord d'Àfrica.

Red Eléctrica de España projecta una línia elèctrica de doble circuit de 400 kV d'Almassora a Morella, que creua 17 termes municipals de la província de Castelló. Es tracta d'una línia de molt alta tensió (MAT) amb torres de més de 70 metres d'altura amb tallafocs de 50 m i una distància mitjana entre les torres de 450 m.

El traçat proposat per Red Eléctrica afecta llocs emblemàtics de Castelló i zones de gran interès mediambiental i travessa zones poblades sense respectar la distància mínima de seguretat actualment recomanada (1 m/ kV), en aquest cas un mínim de 400 m respecte de qualsevol casa habitada.

Quins problemes causen les autopistes elèctriques o MAT?

- Greus danys a la salut humana
- Sorolls constants
- Pèrdua de qualitat de vida per l'impacte visual i el deteriorament del paisatge
- Fort impacte negatiu sobre el

desenvolupament turístic

- Pèrdua d'usos i de valor de les propietats properes
- Danys a la flora, la fauna i als usos forestals
- Problemes de seguretat, accidents i incendis

El recorregut de l'excursió utilitza la sendera de gran recorregut GR 33 i les seues variants i passa per una zona que quedaria afectada en cas que es portara a efecte el projecte de la MAT.

Itinerari: Capelleta de Sant Miquelet-barranc de la Parra-Mas del Geperut-font d'en Plenes-Mas de Polinàrio-Bassa de les Oronetes-Rambla de la Viuda-font de la Penella-barranc del Centenar-carretera de Vilafamés a Costur-capelleta de Sant Miquelet

L'activitat estarà precedida d'una conferència el divendres 23 de setembre

DATA	SETEMBRE 25
LLOC / TRANSPORT	
DISTÀNCIA	14,75 km
ASCENS ACUMULAT	480 m
DESCENS ACUMULAT	480 m
TEMPS EFECTIU DE MARXA	3.45 h
PREU	5 €

Centre excursionista de Castelló

FERRETERIA Art. de Hogar: Sant Joaquim, 20
SUMINISTROS INDUSTRIALES: Santa Isabel, 20
12540 VILA-REAL (Cs)

Tel. 964 521 361 Fax 964 538 456

www.chabrera.net

e-mail: chabrera@servicom2000.com

UNA GRAN FAMÍLIA

Diari d'un viatge (els Pirineus)

Puntuals com un rellotge suís, a les 3 de la vesprada estàvem tots (els 52) a la porta dels Lluïsos amb les nostres maletes i motxilles desitjant pujar al bus.

Tots somrients i il·lusionats, el viatge prometia. Recompte de tots, acabats de dinar i migdiada segura en el bus.

Vam parar per a berenar en una àrea de servei amb unes delicioses coques portades de Vila-real i la veritat és que abellien, no en va quedar ni un tros. Després de 30 minuts, vam seguir amb el nostre viatge, sonava una recopilació de bona música dels 60, 70 i 80 per la qual ens deixàvem portar i això ens feia taral·larejar alguna cançó.

El viatge es feia llarg, el paisatge era monòton, però la il·lusió de veure el que ens ofereixen els Pirineus feia que Torla no estiguera tan lluny.

Després de dues hores més, vam tornar a parar, aquesta vegada a Sabiñánigo. Ací vam descobrir les tomasinas, és a dir, unes magdalenes, però de molts sabors. Feia goig veure el taulell i, com no, en vam tastar alguna

amb un café. Aquesta era l'última parada que féiem, ja ens quedava poc. La nit se'ns anava a tirar damunt, ja començàvem a veure muntanyes, el paisatge estava canviant ja que estàvem entrant al Parc Nacional d'Ordesa i Mont Perdut. Hi havia moltes revoltes en la carretera i Manuel minorà la marxa. Arribàrem a Torla vora les 11, en baixar del bus tots ens abrigàrem, feia fred. La meua primera visió de Torla és que era un poble preciós, entre muntanyes, amb les cases i carrers de pedra i uns funerals molt peculiars (alguns d'aquests fumejaven).

Vam anar directes a sopar a La Bretxa, ens estaven esperant; un menú boníssim i amb un tracte excel·lent per part dels propietaris i la cuinera. Vam continuar amb xarrada, rialles i patxaran. No ens haguérem alçat de la taula, però ens en vam anar a l'hotel perquè ens adjudicaren habitació i a descansar; l'endemà, ens esperava la senda dels caçadors. No em vaig adormir prompte, ja que estava esperant l'arribada de Juanjo i Montilla, que havien fet la bogeria de vindre amb cotxe en eixir de treballar i estaven a mig camí. Van arribar cap a les 4 del matí.

UNA GRAN FAMÍLIA

Descansats, a les 7.30 h, preníem el desdijuni. Per la finestra ja veia Torla bé de dia, el poble era encara més bonic, amb les cases de pedra adornades de flors, carrers molt cuidats i alguna ximenera fumejant. En eixir al carrer, em va paréixer un poble i un paisatge de conte.

Vam agafar el bus, Manuel ens va portar a la Pradera; allí Cecilia ens va fer uns estiraments, ja que la pujada que ens esperava era molt dura. Un xicotet grup de companys van fer la ruta per la part baixa i l'altre grup vam començar la ruta. Vam creuar el riu i ens vam endinsar en l'arbreda. Prompte vam iniciar la pujada, quin paisatge més bonic!... Silenci absolut, estàvem en el Parc Nacional d'Ordesa i això ens imposava molt, hi ha unes normes que s'han de complir. No podem molestar els animals del parc, estan en el seu hàbitat.

Prompte començarem a veure la neu, a la llunyania se'n veia molta, el paisatge ens deixava sense paraules, només se sentien els mòbils fent fotos i més fotos.

Pascual, un dels guies, anava davant, amb una marxa constant però no molt ràpida, tots el seguïem. Després d'1 hora i 45 minuts de pujada, vam arribar al mirador de Carciraluego. Tots quedàrem sorpresos amb les vistes privilegiades de la vall d'Ordesa. Vam fer centenars de fotos, encara que el que se'ns quedà gravat en les retines no era comparable amb les fotos. A la llunyania, la cascada de la Cola de Caballo era el nostre pròxim objectiu, encara que primer vam esmorzar allí, en el mirador. Els aliments i l'aigua ens van saber a glòria després de la pujada.

Pepe, un altre dels guies, ens va dir que la dificultat de la ruta ja estava feta, que ara ens tocava disfrutar. I així va ser. La baixada va ser preciosa, amb unes vistes espectaculars del parc. Continuàrem fent fotos i més fotos. Arribàrem a la cascada de la Cola de Caballo i això va ser el més bonic que vaig poder veure en tot el dia. Impressionant! Allí estàvem tot el grup, tan diminuts davant d'una meravella tan gran de la naturalesa. Als peus de la

cascada ens vam disposar a menjar, ja era hora. A mitjan dinar, com si d'un remolí es tractara, va començar a fer aire, a ploure i a fer fred. Ràpidament ho vam recollir tot, ens vam abrigar i vam iniciar la tornada des de la Cola de Caballo cap a la Pradera.

La baixada era molt suau, entre vaques pasturant i acompanyats del soroll de l'aigua en tot moment. Vam fer parades obligatòries, com no, en les moltes cascades que forma el riu Arazas. I vam fer algunes fotos més. Ens endinsàrem en el bosc de fajos amb alguns pins i avets. Vam anar baixant a poc a poc quasi sense adonar-nos-en, ja que vam realitzar la baixada per una pista de terra. El grup s'havia dividit; Pascual ens va fer parar, no era normal, tot el dia havíem estat compactats. Vam esperar una estona i prompte vam tindre notícies: una xica havia caigut i s'havia fet mal en la cara, estava prou bé encara que amb algunes ferides, li les van netejar un poc i vam seguir la baixada fins a la Pradera. Allí, a la llunyania, ja véiem el bus i l'altre grup de companys que ens esperaven.

Cecilia ens va fer una altra vegada els estiraments, que ens van anar genial, fins i tot cansats com estàvem. Vam pujar al bus i vam tornar a Torla.

Que bé que ens va anar la dutxa a tots! Ja estàvem en el restaurant, somrients i disposats a degustar el menú que la cuinera tan amablement ens havia fet. Fa goig sopar així, amb tan bona companyia, com una gran família. El sopar s'allargà i començaren les rialles i l'enrenou, el patxaran i els licors portats de Vila-real ens donaven un toc d'alegria. Alguns se'n van anar a dormir i la resta es va quedar.

El que ara escric ho sé perquè n'he sentit parlar: pel que contem, ja que jo m'ho vaig perdre. Van anar a un local anomenat Arco Iris i s'ho van passar genial, es van fer els reis i les reines de la pista i van ballar amb la música dels anys 80. No van vetllar molt, perquè l'endemà ens esperava una altra ruta preciosa.

A les 7 del matí ja preníem el desdijuni, el temps ens continuava acompanyant, feia un

UNA GRAN FAMÍLIA

poc de fred però les previsions ens indicàvem que faria sol.

Una altra vegada en la Pradera, vam fer estiraments i ens dirigírem a la Faja de Rascum. Un xicotet grup es quedà abans per a fer una ruta per la vall de Bujaruelo.

Pepe ens informà que aquesta ruta era curta i no tenia dificultat, era circular. Vam començar amb una gran pujada, però la vam fer lentament i es podia fer molt bé. Feia fred, hi havia rosada a un costat i a l'altre de la senda. El paisatge havia canviat un poc a comparació del dia anterior, unes muntanyes impressionants de roca ens feien disminuir al seu costat. Vam parar una estona a esmorzar entre muntanyes, roques i unes vistes precioses d'Ordesa, en silenci quasi absolut.

Vam caminar novament per unes sendes gebrades, però ben marcades. La neu estava present en la nostra ruta i prompte veiérem una gelera preciosa per on havíem de passar. Nerviosos i emocionats, ens dirigírem cap allí; de seguida, Pascual, Pepe, Montilla, José Belaire i la resta de companys es col·locaren en els llocs de més dificultat i ens ajudaren a passar a tot el grup. Passàrem a través d'una cova que havia fet la naturalesa entre la neu i la senda. Va ser preciós, amb l'adrenalina a flor de pell.

A la llunyania, vam veure uns voltors (4 o 5) planejant i a uns 200 m de nosaltres, en silenci i sorpresos, vam veure com en venien

alguns més i atacaven un animal. Com si d'un documental de Félix Rodríguez de la Fuente es tractara i davant dels nostres ulls, s'estaven menjant l'animal muntanya avall. Continuàrem la baixada, tan bonica com la del dia anterior; aigua, cascades, rius i moltes fotos. Arribàrem a la Pradera i allí estaven els nostres companys. Rumb a l'hotel, dutxa ràpida, maletes i a dinar. No ens vam entretenir molt per a menjar, ja que ens esperaven moltes hores de viatge.

A la tornada, primera parada per a comprar tomasinas, i quina va ser la nostra sorpresa en veure que no en quedava cap ni una, perquè es feia la carrera de Quebrantahuesos, hi havia molta gent per la zona i s'havien acabat les existències.

Migdiada en el bus, amb pel·lícula inclosa. Vam fer una altra parada per a prendre un entrepà, ja que era hora quasi de sopar i encara ens quedava viatge. Ara en el bus sonava Sabina i taral·lejàrem algunes cançons.

El viatge de tornada canviava molt, tornàvem cansats, però amb el record que no oblidaríem. Ordesa ens havia conquistat, de segur que hi tornàrem. I ací estic, escrivint aquesta gran aventura i desitjant tornar a caminar molt prompte amb aquesta gran família.

Gràcies, Pepe i Pascual, per organitzar aquest viatge tan bonic.

Amparo Alcaraz

INTERCOMARCAL: SERRA DEL MONTSIÀ. LA FORADADA

La serra del Montsià és un conjunt muntanyós, paral·lel al litoral mediterrani, situat al sud de les Terres de l'Ebre.

Serralada relativament alta i molt a prop de la línia de costa, la serra del Montsià és un punt de referència geogràfic i privilegiat mirador de les comarques del Baix Ebre, Montsià, Baix Maestrat i els Ports.

El cim més alt és la Torreta (764 metres).

Administrativament, la serra del Montsià es troba dividida entre els termes municipals d'Alcanar, Ulldecona, Freginals, Amposta i Sant Carles de la Ràpita.

Aquest espai natural vora el litoral, malgrat l'elevada freqüentació humana que ha sofert i alguns incendis, es manté poc alterat, raó per la qual ha estat inclòs dins del Pla d'Espais d'Interés Natural de Catalunya PEIN (en data de 6/3/2000) que li atorga unes directrius per protecció del medi natural i del paisatge.

Actualment l'excursionisme, la cacera, l'escalada i la BTT són les úniques activitats permeses dins del PEIN del Montsià.

Sant Carles de la Ràpita-Freginals

Itinerari: Nacional 340 Sant Carles, km 1072,

400 - aparcament àrea recreativa Font del Bugar - la Foradada (684 m) - mas de Mata - Redona - pic de Matarredona (619 m) - font d'Andara - lo Corral Nou - mas dels Canyerils - Freginals

DATA	NOVEMBRE 06
LLOC / TRANSPORT	
DISTÀNCIA	15 km
ASCENS ACUMULAT	910 m
DESCENS ACUMULAT	870 m
TEMPS EFECTIU DE MARXA	4 h
PREU	10 €

Centre excursionista de Castelló

C/ Onda, 63
12540 Vila-real
vilgraf@vilgraf.com
Tel./Fax 964 52 33 87

Programació 2016 - TERCER QUADRIMESTRE

diumenge

18
setembre

GR- 36 TORRALBA DEL PINAR - MONTANEJOS

Distància aproximada: 18 km

Duresa: mitjana

Dificultat: baixa

Eixida: a les 7.30 h des dels Lluïsos

Transport: autobús

Col·labora: V. Andreu

Observacions: Cal portar aigua. Última etapa del GR-36

diumenge

25
setembre

DIA DE LA MUNTANYA NETA

Distància aproximada: 14,75 km

Duresa: fàcil

Dificultat: fàcil

Eixida: a les 7.40 h des de la plaça del Llaurador

Transport: cotxes particulars

Col·labora: Centre excursionista de Castelló

Observacions: Vegeu més informació en pàgina 16

diumenge

2
octubre

CHULILLA – CHARCO AZUL – LOS CALDERONES

Distància aproximada: 19 km

Duresa: mitjana

Dificultat: mitjana

Eixida: a les 8 hores des de la plaça del Llaurador

Transport: cotxes particulars

Col·labora: Domingo Expósito

Observacions: Més informació a la seu del centre

dissabte i diumenge

8 - 9
octubre

MONTSERRAT

Distància: 20 km

Duresa: alta dissabte

Dificultat: alta dissabte

Eixida: dissabte a les 5.30 h des dels Lluïsos

Transport: autobús

Hi col·laboren: C. Velasco, M. Rodríguez, M. Sancho i Marisa

Observacions: Dissabte farem El Bruc-Monestir de Montserrat i diumenge visitarem les caves Alsina Sarda i dinarem a Sant Sadurní d'Anoia

diumenge

16
octubre

ALBOCÀSSER – LA SERRATELLA – LA SERRA D'EN GALCERAN

Distància aproximada: 20 km

Duresa: mitjana

Dificultat: fàcil

Eixida: a les 8 hores des dels Lluïsos

Transport: autobús

Hi col·laboren: Vicent Andreu i Pepa Ruiz

Observacions: Més informació a la seu del centre

dissabte i diumenge

22 - 23
octubre

ELS PORTS – LA FAGEDA

Distància: 20 km

Duresa: mitjana

Dificultat: mitjana

Eixida: a les 7 hores des la plaça del Llauredor

Transport: cotxes particulars

Hi col·laboren: Àlvar Manrique i Joan Batalla

Observacions: Més informació a la seu del centre

diumenge

30
octubre

ARES – CAMÍ JAUME I

Distància aproximada:

Duresa: fàcil

Dificultat: fàcil

Eixida: a les 8 h a la plaça del Llauredor

Transport: cotxes particulars

Col·labora: Pepe Albiol

Observacions: Si som prou gent farem autobús

diumenge

6
novembre

INTERCOMARCAL: SERRA DEL MONTSIÀ, LA FORADADA

Distància aproximada: 15 km

Duresa: moderada

Dificultat: moderada

Eixida: a les 7.30 h des de la plaça del Llauredor

Transport: cotxes particulars

Col·labora: CEC

Observacions: Vegeu més informació en pàgina 20

dissabte i diumenge

19 - 20
novembre

SERRA D'ALBARRASÍ

Distància: 20 km

Duresa: mitjana

Dificultat: mitjana

Eixida: a les 7 h des de la placa del Llauredor

Transport: cotxes particulars

Hi col·labora: Xavi Llop

Observacions: En el moment de les inscripcions hi haurà informació més detallada dels itineraris.

dissabte

3
desembre

Agulles de Santa Àgueda

Distància aproximada: 6/8 km

Dificultat: difícil

Duresa: mitjana/baixa

Eixida: a les 8 h des de la plaça del Llauredor

Transport: cotxes particulars

Hi col·labora: Xavi Llop

Observacions: Farem dos itineraris. Un primer amb major dificultat a l'Agullot i un altre sense dificultat, que farà la volta per les Agulles.

diumenge

4
desembre

CALLES - RUTA DE L'AIGUA

Distància aproximada: 16 km

Dificultat: fàcil

Duresa: baixa

Eixida: a les 8 h des de la plaça del Llauredor

Transport: cotxes particulars

Hi col·laboren: J. M. salvador i Natalia Velasco

Observacions: Es farà amb autobús si som prou gent

DEL DILLUNS 5 AL DIUMENGE 11 DE DESEMBRE, S'INTENTARÀ FER LA SETMANA DE LA NEU.

EN EL SEU MOMENT ES FACILITARÀ MÉS INFORMACIÓ

Hi col·labora: Miquel Àngel Serriols

diumenge

18
desembre

VOLTA AL TERME I DINAR DE NADAL

Distància aproximada: 18 km

Dificultat: sense dificultat

Duresa: baixa

Eixida: a les 8.00 h des de la plaça Major

Transport: a peu

Hi col·laboren: CEV-r

Observacions: Com sempre, per a acabar l'any, farem una volta per a conèixer els racons amagats del terme. A la seu del CEV-r hi haurà més informació quan s'apropi la data. A continuació, el tradicional dinar de germanor de Nadal.

F U N D A C I Ó

CAIXA RURAL VILA-REAL

CENTRE SOCIAL: plaça de la Vila, 3 · Tel. 964 538 657
ADMINISTRACIÓ: plaça Major, 10, 1a planta · Tel. 964 500 210
CENTRE SANTA ANNA: Anna Nebot, 16 · Tel. 964 538 657
EFECTE VILA-REAL: La Murà, 3 · Tel. 964 833 543

info@fundaciocaixarural.org
www.fundaciocaixarural.org

www.facebook.com/fundaciocaixa.ruralvilareal

